

да се случи нещо, което по някакъв начин да навреди на здравето им и на целостта на жилищата им дори чрез едно свлачище. Защото много добре знаете, че въпреки оценките едно евентуално изсичане на дърветата до голяма степен променя релефа и също създава предпоставки за някакви промени и свлачищни, и други. Така че аз благодаря за разяснението, което направихте. Наистина изключително сериозна тема и се радвам. Надявах се и част от жителите на квартала да бъдат тук, да чуят дискусиата. Те, както знаете добре, имат право да вземат и отношение в началото на сесията, но никой от тях не дойде. Така че предполагам, че вече и на тях до голяма степен им е изяснен казуса и въпроса. Благодаря Ви!“

Д-р Кристиян Кирилов – Председател на Общински съвет – Свищов – „Благодаря Ви, г-жо Вергилова! Реплика и излизаме почивка. Явно не сте успели да ги мотивирате, госпожо Вергилова, да участват в днешното заседание. Отзад напред. Естествено, че това, което касае здравните норми, то е съобразено с някакви нормативни бази, които ние няма как да ги знаем. Те са си на съответните органи. Но никой не може да гарантира сигурността нито на Вас, нито на мене, че утре няма да ме удари една гръмотевица ей там и всичко да свърши. Ами говорим точно за това, което ... Вие игнорирате мнението на хората, които са компетентни в това нещо и в същото време искате гаранции. Гаранции се дават за това, което ще бъде като изградено, но никой не може да каже какво ще се случи някога във времето. Това са в сферата на вероятностите или там има си други закони, които ги предвиждат тия неща. И второто, и завършвам. И завършвам с началото за г-н Нейков. Не, нямам никакво лично отношение. Напротив, опитвам се по този начин да стимулирам неговото участие в тези наши заседания. Ако си спомняте в предния мандат, запушете си, г-н Петров, ушите, господин Ивелин Петров беше млад колега, ентузиаст, напорист, също като г-н Нейков. И в края на мандата аз казах, че съм много приятно изненадан от господин Ивелин Петров по начина, по който той се включи в общинския съвет като млад съветник. Надявам се в края на мандата да го кажа и за г-н Нейков. Почивка.“

Гален Бернардов – Зам.-председател на Общински съвет – Свищов – „Господин Генчев първо. Господин Генчев! Господин Генчев, имате думата.“

Д-р Генчо Генчев – Кмет на община Свищов – „Как беше, уважаеми господин Председател, Пиночети ли беше? Какво беше? Как бяха ме...? Фидел? Помня преди известно... Не, не, на една сесия тука бяха казали „напоителните речи на Фидел...“, на кого бяха? На Фидел Кастро ли беше? Да. Тъй. Нагласете се за 30 минути, г-жо Тодорова! Изчаках внимателно така да чуя всички гледни точки, да не вземам отношение по темата и мислех да не вземам отношение по темата, но ще взема така пак за пореден път. Ще се опитам, госпожо Тодорова, да бъда така кратък и обоснован.

Да кажа, че една част от общинските съветници са наясно с темата, другите спекулираха и четвъртите, група за мен отново се изказват неподготвени. Защо го казвам? Всеки сам себе си да се разпознае в изказванията си.

Защо говорим подстанцията, подстанцията - индустриалния парк, подстанцията - индустриалния парк? Никой не говори за бъдещето на града. Индустриалният парк, на индустриалния парк, свързването на индустриалния парк и всичко се върти около това. Но това е обект, който първо всички заедно го обявихме

съгласно разпоредбите на закона и на нашите наредби, и Правилника на Общинския съвет като първостепенно значение. Второ, този обект в програмата на „ЕСО“ е засегнат като национален обект. Защо влезе като национален обект? Защото ситуацията в енергийната част от страната е изключително тежка. Включително и снощи по телевизията дадоха зимата дали ще има енергийна криза и газова криза. Газта я оставям настрана. Но се говори за енергийна криза. Това трябва да ни светне лампичката, че има проблем в енергийната система. И когато ставаше въпрос, аз го разясних и на предни сесии, и в разговори сме имали възможност да го обсъждаме, всички онези, които са се интересували, че Свищов има проблем с енергоснабдяването. Единият от проблемите е, че говорим за тъй наречените фотоволтаици, зелена енергия и всичко останало. Но тези фотоволтаици и зелена енергия, за да влязат в мрежата, то трябва да има изградена такава мрежа. Неслучайно ще го кажа, че в момента в община Свищов, съгласно Закона за устройство на територията и облекчените процедури, които дадоха за електроенергия за облекчаване на домакинства, производствени предприятия, постъпват десетки заявления за поставянето и присъединяването на такива фотоволтаици към мрежата. Знаете ли? И ще го дам примера. Той, господин Ивелин Петров, е тук и го знае, че когато посетих новото съоръжение за производството на ток в „Свилоса“, още не знам дали са включили, не съм говорил с господин Колчев, дали още са присъединени към мрежата да продават ток. Не знам дали са присъединени, Вие може да знаете. Две години чакат присъединяване към мрежата. Защо чакат? Защото няма къде, няма изградени мощности и няма как да бъде присъединена мрежата. Ето един оператор, един бизнес, който се стопира от липсата на изграждане на съответната инфраструктура. Десетки заявления чакат горе за присъединяване. И те не чакат от вчера, от оня ден, а те чакат вече една година и нещо за присъединяване, защото мрежата на Свищов не може да понесе всичката тази мощност, колкото и там един господин да обяснява, че затворила „Свилоса“, че затворило това предприятие, че първата електростанция можела да поеме всичко и още толкова и тем подобни. Това са пълни глупости.

Когато разговаряхме с ръководството, с Управителния съвет на „Енергийния системен оператор“, държавното дъщерно дружество, така бяха любезни да ме вкарат в една голяма командна зала, в един център, в който се наблюдаваше една голяма карта, картата на България. И тази карта отделно на другите стени имаше движението на целия ток в България, производството на ТЕЦ-овете, абсолютно всичко. И когато ми показаха точката на Свищов, там имаше няколко индикатора, които светят на различните градове или където има подстанции и всичко останало. Нашата точка светеше в червено. И той каза: “Хубаво, дошли сте, хубав проект правите, но ние без изграждането на възлова подстанция, понижаваща подстанция или тъй наречената подстанция“, той казва „безсмислено е да правите индустриален парк.“. За да тръгнем да изграждаме индустриален парк, ние трябваше да получим най-важното, съгласието от тях, че ще могат да осигурят тази мощност и ще могат да доставят допълнително, ако е необходимо. Това беше най-важният опорен документ, с който тръгна строителството на индустриалния парк. Тогава главният инженер на „ЕСО“ каза: “Вие имате голям проблем с подстанция едно“ и ми я посочват. Виждам я там, виждам там, не разбирам от киловат, от мегавати, какво количество и как пристига. И тогава,

когато поставихме въпроса какво ще е необходимо за нас, ние искаме толкова мощност, тогава се събраха всички и казаха: “Така и така ще се прави, послушайте ни, направете 50 мегаватова, защото да имате допълнително резервни мощности, с които да захраните бъдещи инвеститори на града, не само на индустриалната зона!”. Второ: „Свищов получавахе електроенергия“, вика, „от два източника. Единия откъм Плевен там, Левски, другият от Горна Оряховица.“. Да, но вече община Плевен вика „свети в червено и от 2 години и половина - три Свищов не може да бъде захранван с резервно ел. захранване от Плевенско, Плевенска област. Вие оставате на един-единствен източник – Горна Оряховица. Ако стане нещо с Горна Оряховица, Вие нямате никаква друга алтернатива.“.

Той, г-н Благов знае, че тук имаше двойно захранване в общината, но при ремонтите тук в годините нещо кабелът е прекъснат. Когато спреше токът от едната подстанция, от единия пренос, тук има един голям шалтер, долу се обръща и вземахме ток от другата страна. Но това вече не е така, защото няма откъде да го прехвърлим и кой да ни подаде ток. И тогава ние тръгнахме по най-тежката процедура, която и в репортажа, който се опитват да ме обвинят, че аз 2022 съм знаел, пък не съм казал по време на изборната кампания. Не, това всичко е средства, всичко е изчисления. Ние трябваше да видим откъде трябва да дойдат тези пари, дали тези пари ще можем да ги защитим и тогава ние трябваше да вземем тежкото решение. По-добре сега е моментът да осигурим енергиен източник, сигурен на Свищов от още едно място, да оскъпи с малко повече проекта, но по-добре да си направим алтернативен още един източник, с който да гарантира сигурността на Свищов. И тогава се тръгна по тази стъпка за изграждането на възлова подстанция и понижаваща подстанция, която вече понижаваща подстанция, втората, малката подстанция, която е под големия триъгълник, тя е за индустриалния парк. Тогава ние тръгнахме по тежката процедура по всички съгласувателни организации и министерства, учреждения, агенции. Повярвайте, че това за тока беше най-тежката процедура, която Община Свищов в рамките на тези три години извървя, за да стигнем до този момент.

Второ, най-важното, което е, мястото за определянето на подстанция не е определено от Община Свищов. Мястото го определя „ЕСО“. Те са хората, които знаят по какъв начин как върви и как трябва да върви, и откъде трябва да мине. Не може да искаме, както каза Йвелин, не може да искаме в Дунава, на площада или..., такива високоволтови съоръжения да минават през централна част на града и всичко останало. Бяха посочени няколко имота. Сменяхме имоти, прехвърляхме имоти – а наляво, а надясно. Единствената възможност, която те посочиха и казаха, че може да бъде изградено, това е това място. Така. До този момент хубаво. Това е мястото. Ни наляво, ни надясно. Малко нагоре слязохме, малко надолу. Местиха го нагоре-надолу, но все в същия парцел. Попитахме дали може да бъде изградено на билото. Те „Невъзможно!“. Това заявиха „ЕСО“. Това са двата имота. Ако става, става. Ако не става, ние нямаме друга алтернатива. Естествено, те си следват пътя, по който върви цялата електропреносна мрежа на страната и ние няма как да се месим.

Другото, което беше най-важното и вторият момент е, когато обследвахме този терен с цялостно предпроектно проучване, се установи, че там навремето е имало още от преди 120-30 години тъй нареченото дребно свлачище. Но не свлачище от тип там, не мога също да отговоря на този въпрос, от тези типове, които са активни, много

страшни, могат по всяко време... Това е някакво древно, навремето регистрирано свлачище и то е отбелязано така с едни червени контури. Така. И следващата стъпка какво следва, когато има едно такова свлачище. Уведомихме „ЕСО“. Те казаха: „Проведете процедурите и ни уведомете за резултата.“. Веднага след това ние информираме МРРБ, информираме отдел „Геозащита“, възлагат Министерството на регионалното развитие, за което отпуснаха и средства. „Геозащита“. „Геозащита“ направи четири сондажа на терените. Установи, че няма движение на почвата и на земните маси, не е имало никакво движение, че това свлачище по никакъв начин не може да застраши това, за което е идеята. Изготви се цялостен хидрогеоложки експертен доклад и се даде експертиза, с която там няма по никакъв начин да повлияе върху това свлачище строежът на подстанция с тези параметри, които ние сме подали.

Така. След това, след хидрогеоложкия доклад, това нещо отива в Министерство на регионалното развитие за одобряване и съгласуване от целия отдел от експерти, дали е направено както трябва. След като е направено по закон, няма дребно, няма активно, няма всичко останало. След като експертното становище излезе с решение съгласно този доклад, то дава положителна оценка. Както община Свищов има експертни съвети, така и Министерството има експертен съвет и то от специалисти, от минногеоложки, най-различни специалисти, които се занимават в тази сфера. Прочитат доклада и дават своето становище, в което казват, нали, не възразяват, може да бъде изпълнено. И в самия хидрогеоложки доклад са написани едни препоръки, които са задължителни при проектирането на еди какво си, еди какво си, еди какво си. Трябва да бъде спазено.

След като бъде спазено, заедно с този експертен доклад на Министерството на регионалното развитие отделът предлага на Министъра съгласно Закона за устройство на територията и всичко останало, той да издаде предварително съгласие за построяването на тази подстанция там именно на място, което е ситуирано. Това е една тежка процедура, която продължи повече от две години специално за това място.

А що се касае за това, че хората не са били уведомени, това не отговаря на истината. Смело и отговорно мога да го потвърдя, защото аз съм имал възможност лично да отида, да разговарям с голяма част от тях, когато трябваше с колеги да връчим уведомленията. Вътре в уведомленията много ясно е записано какво ще се става, еди къде ще се става, какво ще става. Хората всички се съгласиха и голяма част казаха: „Давайте, давайте да има работа, защото градът умира! Давайте каквото трябва да се прави, дайте каквото трябва да се прави!“. Квартал „Симеон Ванков“ е около 460 жители в квартала. А в протестната подписка са се разписали 27 местни жители, които живеят там. Останалите 130 ги намериха някъде. Не, не. Буквално ги намериха някъде. Да не говоря, че подписката три листа поотделно, като някои от подписите в трите листа бяха на едни и същи лица, се подписват ей така. Подписите бяха 80 на брой. В уведомлението станаха 130. За мен няма значение - 130, 230, 400. Целият квартал е 430 човека. Излязоха 20 човека. Като сметнем и всички деца, които бяха там, това беше най-грозната картинка. И аз го казах и на инициативния комитет, че в такива ситуации, в които касаят политики и всичко останало, не е хубаво децата да участват. И казах, че следващия път ще уведомим по надлежния ред инициативния комитет, Прокуратурата и Агенция за закрила на детето, че деца не могат да се използват в такива... Иначе бяха 20 човека.

Друго, уважаемият другар Цолов беше там. Двадесет човека, 45 деца наредени в гората. Нямам нищо напротив. Но възрастен човек да подстрекава децата, да дюкат, да укат, да викат, туй не им прави чест. И аз им го казах и на срещата. Ако трябваше, ако става въпрос да противопоставяме подписка срещу подписка, хора срещу хора, ами и ние можеше да отидем 200 човека. И какво щеше да стане? Нищо.

Така. Бях поканен на първата среща, да обясня за какво става до беседката, до седми блок. Отидох на първата среща, беше неделя към четири часа. И един господин, вика: “Тоз какво прави тука, кой го е викал?” Нали, аз какво правя там, кой ме е викал? Хубаво. И една жена се обърна и каза: “Вижте сега, ние Вашето го чухме. Искаме да чуем тяхната страна.”. Е, повярвайте ми! Опитах се от началото, както на Вас да Ви го разкажа. Никой не искаше да чуе копче. Те си знаят тяхното пет човека. И така продължиха и с втората среща. Така продължиха, Вие сами видяхте и по Българска национална телевизия: „Гората, птичките. Ние сме си играли.“. Да не говоря, че изсичането на гората се прави цялостен доклад за състоянието, дендрологичното състояние на дървесината какво е, що е. Защото може да има някой защитен вид дърво и което трябва да остане или да се запази, да се заобиколи. Също това е спазено. Спазена е екологичната оценка и то там не минаваме по тежка процедура на ОВОС. Там минавахме само с оценка. Но експертите за по-голяма прецизност искаха да направим и екологичната оценка, която отне може би около девет месеца. От експерти, отново по същия начин такава процедура, каквато мина през Министерството на регионалното развитие. Знаете, че оценките по ОВОС и по това са изключително тежки и отговорни. И още повече, че те минаха в периода, когато се случиха „Елените“ и всичко останало и никой няма да си позволи от всички нагоре, дори и някой корумпиран, както ни наричат и Вас, и мене и всичките, да си позволи да подпише. Все някой някъде щеше да ни спре по процедурата, ако нещо не е както трябва. Или досега, ако нещо не е както трябва по документи и по всичко, което се изговори, повярвайте ми, щяха да дойдат тук и да кажат: “Чакай да Ви почнем, да видим какво правите. Нещо не е както трябва.“.

Напротив, всички институции са уведомени, всички институции сме работили и всички са наясно с целия процес. Няма Министерство на земеделие, Агенция по горите, Министерство на регионалното развитие, Басейнова дирекция, ама какви ли не, да не ви ги изреждам всичките, през които мина тази тежка процедура. Затова казвам, че толкова не беше кандидатстването по проекта за Дунавския парк, колкото с тази подстанция. Защото това е едно съоръжение, което изисква прецизност, гарантира ни качеството на изпълнение заради националната сигурност, което е част от изпълнението на енергийната сигурност в страната.

Затова Ви казвам, само не можах да разбера кои са тия двама съветника, да си признаят, които са отишли, не знаели за какво, после се върнаха, та сте им обещали, че ще отидете, ама не дойдохте. Не ги знам кои са. Те ми споменаха, защото викат „Не ги знаем кои са.“. Бяха тука, казаха и после не дойдоха. Затова Ви казвам, че не е вярно, че хората не са уведомени. След разярилото се множество горе ги поканих тук на място като хора да седне инициативният комитет и да обясним това, което Ви го обясних и на Вас.

Първото, което беше да се обадя на господин Председателя на инициативния комитет, той каза „Мен ме няма, ще пратя някой друг.“. В един момент дойдоха трима

от инициативния комитет и трима от гражданите. И много интересно стана тук, те половината не знаеха, че са в инициативния комитет. Защото ние водихме протокол, запис има. „Ама нас ни извикаха, ама ние не знаем защо.“. Стана пак така смешно. И тримата човека от инициативния комитет ясно разбраха какво е, що е. Даже не ни изчакаха. Това, че съм прекъснал дадения господин, не знам кой се изказа за него, Ваньо ли беше, Ваньо Иванов, аз исках да застане с аргументи, да задава въпроси и ние да отговаряме така, както Вие задавахте. Сигурни сте в това. А той през цялото време и по телевизията, и по срещите едно и също. Едно и също. И аз казах „Няма да те слушам повече. Задай конкретни въпроси, ако искаш да получиш отговор!“. „Гората, птичките, там сме си играли.“ И всичко останало. Хайде да Ви заведе в другата част, същото е, дали някой ще влезе да играе в храсталаци и върбалаци.

Това не е, не беше сериозно отношение. Винаги, когато сме подхождали към един такъв проект, повярвайте, че винаги сме уведомявали хората. От две години се говори за подстанция, написано е във всички опорни документи, включително имаше отчет, в който беше ситуирана подстанцията на „Симеон Ванков“. Както каза и госпожа..., този път мога да съглася с госпожа Вергилова, че наистина сме апатични, когато трябва да участваме в нещо, да разберем, да чуем, да видим и да разберем, да зададем съответните въпроси, за да получим съответните отговори.

И другото, което е, тук е господин Кирилов, подкрепям неговото изказване относно това, че се опитва да се политизира болката на хората, защото това за тях е болка, аз не бягам от това, че те са притеснени, че ще стане това, това, това. Но политизирането от определени личности, които целяха точно това. Те не са отишли да защитават гората, защото те живеяха на съвсем друго място. Въобще не живеят на „Симеон Ванков“. Те живеяха на други места. Вие сами се досещате. Те бяха така на първи ред. Даже си бяха обърнали плаката наобратно, неправилно беше сложен. Благодаря Ви! Това е.“

Д-р Кристиан Кирилов – Председател на Общински съвет – Свищов – „Петнадесет минути почивка.“

Кворум след почивката. 29 общински съветници са в залата.

Д-р Кристиан Кирилов – Председател на Общински съвет – Свищов – „Приключи почивката, колеги. Нека да проверим кворума след нея, макар че аз вече го проверих, но все пак, който е тука да вдигне ръка! Да, 29 сме в залата. Пълен е кворума. Приключиха дебатите по точка 14-та. Остана нейното гласуване. Така че, който е „За“, моля да вдигне ръка! Точно, точно, точка 14-та, по която бяха дебатите преди малко.“

При кворум от 29 общински съветници, предложението се прие с 27 гласа “За”, “Против” – няма и “Въздържали се” – 2. Решението е:

Р Е Ш Е Н И Е

№541